

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Prestolni govor

presvitlega cesarja Frančiška Jožefa I. dne 29. marca 1897, s katerim se je slovesno otvoril državni zbor.

Častita gospoda obeh zbornic državnega zbora!

Ob začetku nove in imenitne dobe ustavnega življenja zbral sem vas okoli svojega prestola, pozdravljam vas s svojim cesarskim pozdravom in rečem vam iz celega srca dobro došli.

Zastop države je v pretekli dobi opravičil moje zaupanje, koje sem stavil v njegovo ljubezen do očetnjave in v njegovo previdnost, kajti dovršil je kljub obstoječim nasprotjem na mnogih področjih državnega življenja, mnogo plodovitega dela.

Pričakujem, da bodete tudi vi srečno začetemu dali pravo podobo, in je nadaljevali, lotili se novega koristnega dela, in tisto tudi uspešno dovršili.

V tej nadi podpira to, da se je postavodajno delovanje v oziru na razširjenje volilne pravice dognalo in se je posrečilo, širokim plastem ljudstva, dovoliti ustavno zastopništvo. Od sedaj dalje bode mogoče, koristim vseh krogov na podlagi tiste zmernosti, ki izvira iz odgovornega sodelovanja za blagostanje celokupnosti, v kolikor so opravičene, pripomoči do veljave.

Če prav je ta popolnitev sestave za državno celokupnost imenitna, dobi ona pravi pomen šele v naporu po zdravih socialnih prenosovah. Zato bode vašemu delovanju skrbeti za prebivalstvo v gmotnem in izobraževalnem oziru, da se pomanjšajo obstoječa nasprotja znotraj okvirja obstoječega družbenega reda, ne da bi se glede gmotnih doneskov podjetnikov za socialnopolitične namene preveč zahtevalo, s čemur bi se

jim oslabila tekmovalna moč od katere imajo tudi delavci koristi nasproti inozemstvu.

V tem smislu predložila bode moja vlada pred vsem načrte za preosnovo postave o zavarovanju za slučaj nezgode in bolezni.

Predmet resnobne skrbi bode državnemu zboru dejanska okrepcava obrtniškega stanu, s tem, da se mu bode podpiralo združništvo in da se mu ohrani stališče, katero se mu v gospodarskem oziru spodobi ter da se mu le-to ob umnem delovanju obrtnikov samih poboljša.

Industrijelni delavnosti, ki ima v gospodarskem življenju tako odlično mesto, potreba je tudi pomoči. Naloga moje vlade bode s taisto ji iti nasproti.

Največjo pazljivost zahteva pa grozna beda, v kateri se nahaja kmečki stan, ta mogočni izvor državne kreposti in blagostanja. Skrb bode moji vladi, da bode delila podpore in kmetijstvo dostojno branila grozečih se mu nevarnosti.

Gledé organizacije kmetijskih poklicnih združenj predložil se vam bode dotični načrt.

Najvažnejša in najbolj nujna pak je za bodočo dobo državnega zasedanja vravnava pogodbe z deželami ogerske krone gledé ponovitve carinske in trgovinske zveze, gledé vravnave vžitnine na podlagi enakomernih načel v obeh polovicah države, dalje gledé vravnave bankinega vprašanja in nadaljevanje preosnove valute, končno pa, koliko da naj vsaka polovica prispeva za skupne stroške države.

Polni domoljublja bodete vladne predloge pravično in modro presojali, kajti vse je na tem ležeče, da se točno rešijo. Vrh tega obračati pa vam bode pozornost v teku nove dobe tudi še na dolgo vrsto drugih važnih nalog.

V področju notranjih zadev pečati se vam bode s predlogami moje vlade, katerim bode na-

men zavarovalništvo na razne stroke gospodarstvenega življenja razširiti.

Posebna skrb bode moji vladi gojiti vedo in umetnost ter si bode na polji javnega poduka prizadevala mirnim potom dosežanje razširiti in splošno omiko dvigniti.

Najplemeniteja naloga šole pa i na dalje izgojevalno delovanje ostane. Da ji bode to nadalje mogoče, skrbelo se bode na primeren način po učiteljskih.

Moja vlada predložila vam bode načrt vojaškega kazenskega reda, ki se prav posebno ozira tako na vojaške zadeve, kakor tudi na zahteve modernega pravoslovja; tudi bode prišla z načrtom postave gledé molčečnosti o vojaških tajnostih.

Oziri na obče državno gospodarstvo nujno zahtevajo red v gospodarstvu posameznih kraljevin in dežel. Prizadevaje si, deželam odpreti novih finančnih virov, določilo se je postavno, da se vdeležujejo prebitkov, kar bi se jih pokazalo, pri direktnih davkih in moja vlada namerava tudi iz užitnine velik del prebitkov deželam nakloniti. Podpirala bode tudi dežele krepko, kedar in kjer bi se pokazala potreba, vpeljati nove deželne davke.

Ako naj se vam toraj rešitev tolikanj mnogoštevilnih in važnih nalog posreči, pač narodnostna nasprotja ne bodo smela vaših posvetovanj in dejanskih določeb obteževati in motiti. Plodonosna rešitev teh nalog bode na korist vladi, deželi in narodnosti, bode pomagala odpravljati obstoječe težave in bode združila vse moči na skupno delovanje v službi državne moči in koristi.

Moja vlada si bo nepopustljivo prizadevala zapreke odstraniti, ki so medsobojnemu približanju narodov na poti in se v okvirju ustave,

LISTEK.

Idealizem in šola.

Govoril nadučitelj M. Iglar pri zborovanju učiteljskega društva za celjski in laški okraj dne 7. marnja 1897.

Kakor ljubezen do svojega naroda, mora se vcepjevati že v mlada srca naše mladine ljubezen do domovine, da bode ta enkrat imela zvestih in pravih sinov, ki bodo ji pomagali k sreči, branili, če treba, njene pravice, pospeševali narodni razvitek po božji volji, pospeševali s tem napredek človeštva. — Ko bi domoljubje bilo pri nas bolj razvito, ne iskalo bi toliko naših ljudi goljufive sreče v dalnej Ameriki in drugje, ne bilo bi jim treba potem, vračaje se domov, vlačiti se od odgonske do odgonske postaje kot berači. Ne nehajmo mladini ponavljati prelepih in globoko v srce segajočih besed Erjavčevih: „Ako želiš sreče, prave sreče, ako želiš biti srečen med srečnimi: ostani v svoji domovini, ostani v hiši svojega očeta. Kjer si se rodil, tu delaj do smrti. Verjemi mi, da si boljšega mesta na vsem svetu ne najdeš. Svoje domovanje poznaš iz otročjih let: tu se nad teboj razpenja staro sinje nebo, tu ti sije zlato

solnce, ki ti je sijalo v otročjih letih, tu poznaš vsako drevo, vsak grm, ki raste ob potoku, tu ti izvirajo studenci stari. V zemljo, katera te je rodila, — vlezl se k počitku. Le v domovini poznaš vse ljudi, poznaš njih misli in želje, poznaš njih dejanje in nehanje, ker si med njimi rasteš, ker jih poznaš s trate, kjer ste skupaj igrali. Le doma ti je jasna božja previdnost in osoda človeška. Le doma med svojim najdeš prave sreče. Blagor sinu ki ne išče daleč od doma svoje sreče.“ — Prevažno je domoljubje za razvitek premile naše Avstrije.

Ne zabimo tudi, odgajati učenca k resničnosti, k resničnosti tudi v takem položaji, če bi na prvi hip tudi njemu samemu vtegnila neprijetna biti. Kako grdo je, če je človek tako malo možat, tako strahopetljiv, da si resnice povedati ne upa! Prav je, da se sramuje, svoj pregrešek razodeti; pa resnico mora toliko možati ljubiti, da jo govori, če ž njo tudi svoj lastni sramotilni pregrešek izpove. Zato se naj varuje pregreškov, da sam sebi sramote delal ne bode. — Kedor pa iz bojazljivosti laže, je pravi figamož! — Sailer pravi, da imajo otroci nespačen obraz, ker izrazuje notranjo resničnost; Campe pa nasprotno, da se otroci že pri treh letih hliniti znajo. Ako je to resnično, kako

se znajo že hliniti, kadar jih (če so bili doma napčno izrejeni) v sedmem ali osmem letu v šolo dobiš! — Tukaj se je treba z vso močjo dela poprijeti. Ne pripusti, da bi otroci občutke hliniti. Svet sicer hoče, da je človek gladko olikan; ljudje le preradi sleparijo za resnico vzamejo in skremženo občutenje velja že za srečno čutenje. Najboljši ljudje se vijejo in pripogujejo ter uklanjajo, kakor svet tirja, ker je že enkrat navada, da se človek veseli brez veselja in sočutja in hvali ali pa graja, kar je njegovemu notranjemu prepričanju ravno nasprotno. — Če ne zadušiš takega neresničnega čutja, odgojil boš hinavce in hlince!

Nikdar otroku ne zameri, ako ti prav odkrito svoje srce pokaže, kajti le tako zveš, kje najbolj potrebuje tvoje zdravniške roke. — Bolje je, da otrok nima pravega občutenja, da lepega in blagega prav ne občuti, bolje je robata resničnost, kakor pa, da bi si otrok prizadeval tako govoriti, kakor drugi radi slišijo ter blatil ideal resničnosti! Tako se odgojujejo ljudje, ki ne po resnici, ampak po vetru svoj plašč obračajo. Vsaki dan molimo: „pridi k nam tvoje kraljestvo!“ To kraljestvo se bode širilo po svetu, ako bode svet koprnel posnemati božji ideal resničnosti. Potem bode izginjevala hlimba in lokav

ki je v veljavi, pot pripravi, da se poravnajo napor, ki so si navskriž in se tako pripravijo tla, kjer se bode mogoče nasprotnikom ob med-sobojnem pripoznanji svojih pravic in svoje moči sporazumeti in — kjer se bodo tudi res sporazumeli.

Velikega truda bodo zahtevale od vas vladne predloge tako po svoji obsežnosti kakor po številu, zanašam se na vašo voljo in delavnost, da se bodele potrudili, prej ko prej rešiti jih, da se na ta način dovoli deželnim zborom več časa in presteje gibanje reševajočim svoje zadeve.

Ta zahteva pokaže se že, ako se ozremo na pravo rešitev zadev, o katerih je govoriti samoupravno deželnim zborom, in ktere se vtegnejo v teku časa iz ozira na urno opravo in iz dejanskih uzrokov le še pomnožiti.

Kar se tiče zunanje politike, posrečilo se je velesilam ob mejsobojnem sporazumljenji zajezi nevarnosti, ki so se vspele nedavno na iztočnem obnebu iz homatij ondi nastalih, in nadjati se smemo, da bodo koraki proti nemirom namerjeni pivedli do konečne ugodne in bistveno zadovoljivne rešitve te zadeve, če tudi so bila mnenja v teku razprav tu pa tam različna in tudi ne brez pomislekov.

V prvi vrsti to velja o nepremišljeno iz trte zvitem kretslem vprašanji, ktero je dalo moji vladi povoda dovolj, da je v sporazumljenji z našimi zavezniki in v zaupni dotiki z drugimi nam velesilami marsikaj vkrenila, da se ohrani dosedanja posest in da se v spodobne meje zavrnejo vse nakane in napor, ki bi kalili mir.

Kakor se Grški potemtakem v sedanjem položaju nikakor ni nadjati odobravanja svojih korakov s strani velesil, prav tako si mora tudi Turčija vzeti k srcu, da bi si nakopala veliko odgovornost na glavo, ako bi kljubu soglasnim dobrim svetom evropskih velesil ne hotela sprevideti, kar ji je v največjo korist in ne hotela odpraviti žalostne zlorabe svoje moči, s čemur se podpira položaj, ki je kal vednega vznemirjenja. Nadjati se smemo, da se bode tudi v tem oziru vse zagotovilo, kar je neobhodno potrebno.

Bodi vam toraj, častita gospoda obeh zbor-nic državnega zbora, sreča mila, da opiraje se ob miroljubni razvoj zunanjih in notranjih raz-mer v jedinstvi in stvarno sodelujete na prospeh očetnjave!

Bog vsemogočni dodeli vašemu delovanju svoj blagoslov!

Jugoslovanski klub.

Še je zboroval prejšnji državni zbor, ko so se bili sešli slovenski in hrvaški državni poslanci in se posvetovali ob osnovi jugoslovanskega kluba. Vsi so bili tega mnenja, da bi bilo tako skupno delovanje jugoslovanskih poslancev po-trebno in koristno. Tedaj smo se nadejali, da se ta misel uresniči. Klub bi bil štel blizu trideset

poslancev. Tako številen klub že more kaj do-seči, ako ume izrabiti svoj položaj.

Po našem skromnem mnenji bi se tak klub tudi bil dal lahko osnovati. Vse južne Slo-vane naše državne polovice veže ista narodna vez in vsi morajo gledati na to, da pridobe svo-jemu jeziku veljavo, ki mu gre. Vzlic temu se pa misel jugoslovanskega kluba nekaj krha, ka-kor posnemljemo iz poročil, ki jih dobivamo iz Ljubljane. Katoliška stranka je že pred volit-vijo nekako mlačna za jugoslovanski klub po-stajala in sedaj pa že po svojih glasilih proglaš-a, da v jugoslovanski klub ne gredo.

Sklicujejo se na to, da so poprej Slovenci tudi sedeli v Hohenwartovem klubu in mnogo v njem dosegli. Toda noben novi klub se ne more primerjati Hohenwartovemu klubu. Ta klub je bil še sestavljen iz mož, ki so se v državnem zboru borili še pod staro federalistično zastavo, na kateri je bila zapisana tudi narodna jedna-kopravnost. Vedeti je pa tudi treba, da je grof Hohenwart bil slovenski poslanec in da je imel velik vpliv. Nemci se že zaradi njega niso upali pokazati svoje nenaklonjenosti Slovanom. Ker je bil klub pravičen vsem narodnostim, so ga za-pustili razni nemški politiki, katerim je bil pre-malo nemšk. In baš ti politiki hočejo sedaj igrati važno vlogo pri nemških katoliških stran-kah. V sedanjih nemških klubih za Slovence ne bode ugodnostij, kakeršno so imeli v Hohenwar-tovem klubu. Noben načelnik ne bode zanje za-stavljaj svoje veljave. Za to mi nikakor ne odo-brujemo, da se Slovenci na Dunaji zopet razcepijo.

Katoliška stranka naglaš-a, da se je tudi v zadnji dobi še od neke strani zahtevalo, da Slo-venci vstopijo v mladočeški klub. Pokazalo se je, da so Slovenci prav ravnali, da se niso Mla-dočehom pridružili. Tedanje razmere bile so pač drugačne, nego so sedanje. Mladočehi tirali so proti vladi tako opozicijsko politiko, da bi Slo-venci ne bili mogli z njimi hoditi. Jugoslovanski poslanci pa ne mislijo na taka skrajna pota. Za vstop v mladočeški klub, so pač bili le malo-brojni slovenski politiki, državnih poslancev se ni menda nikdo ogreval za mladočeški klub. Za jugoslovanski klub so se bili izrekli poslanci obeh slovenskih strank. Mi mislimo, da so po-slanci dobro premislili, predno so se za to odlo-čili. In na tak sklep poslancev bi se pa vendar moralo nekaj ozirati.

Razmere se od tistega časa niso dosti pre-menile. Voljeni so največ prejšnji jugoslovanski poslanci. O novih poslancih se tudi ne more reči, da je kateri posebno nevaren. Nad dvornim svetnikom Šukljejem se nekaterniki izpodtikajo. Ta poslanec je pa na Dunaju dolgo let sedel v jednom klubu s pristaši katoliške stranke. Nikdo se ni nad tem izpodtikal. Zato tudi sedaj ne najdemo pravega uzroka, zakaj bi nekateri slo-venski poslanci ne mogli z njim sedeti v jednom klubu. Jeden sam tudi ne more vsega prevrniti in vsem zapovedavati.

Naša sreča je v trdni zvezi sè stanjem našega srca; v njega spreminjajočem se čutenji leži naše veselje in gorje. Skrbimo zato, da bode v otročjem duhu in srci vladala tista tiha, mirna, si vedno jednaka, zadovoljna veselost, ki je podlaga dušnega blagostanja in o katerej Jean Paul pravi, da je nebo, pod katerim vse zori, samo strup ne. Ne pustimo, da bi se otročjega duha polastila dolgočasnost in lenoba, — zato mora poduk biti zanimiv, nazoren; — pa pre-napenjati ga tudi ne smemo, sicer se ga polasti nevolja in onemoglost, vzrok čmernosti. Branimo tedaj otroka kolikor je mogoče vsega, kar bi mu vtegnilo srce mračiti, ali zdivjati ga. — Škodljivo pa bi bilo, ako bi otroka tako rekoč pod steklom shranili, ter ga hoteli obvarovati vsake zopernosti in neprijetnosti, kajti le prepo-trebno je, da se že otrok vadi pretrpeti in pre-našati trpljenje in britkosti življenja, da pozneje ne bode obnemogel in obupal, ako ga bodo trle nesreče in britkosti, da bode junaško vzdignil glavo, če bodo leteli po njem osode ljuti vdarci.

Primanjkuje mi časa, označiti tukaj način, kako obravnavati v šoli učne predmete, da bi služili v prav velikej meri idealni omiki. Le naj-važnejše hočem imenovati.

Da imajo Jugoslovani svoj klub, bi vlada in razne stranke se morale ozirati nanje. Večkrat bi pa moč njih kluba bila potrebna tej ali oni stranki in zato si izgovoriti primerne protiusluge. Če bodo pa razdeljeni v raznih klubih, se nanje ne bode nikdo oziral. Oni poslanci, ki bodo v kakem nemškem klubu, tudi ne bodo imeli potrebne svobode, kajti klub bode jim vedno delal ovire v narodnem oziru.

Mi nismo proti temu, da slovenski poslanci tudi podpirajo konservativne Nemce. To podpi-ranje ne sme nikdar postati hlapčevanje. Če bodo slovenski poslanci v jugoslovanskem klubu, bodo morali nemški konservativci se pogajati s tem klubom, če bodo hoteli slovensko podporo. Klub bode pri tem za Slovence lahko marsikaj dose-gel. Slovenski poslanci v nemškem klubu ne bodo mogli tako odločno postopati, ker jih bodo vsi imeli za nekake prisiljence.

Sicer je pa po našem mnenju bila dolžnost kandidatov, da se javno izrečejo o jugoslovans-kem klubu. Volilci so pač imeli nekako pravico, vedeti, kako mislijo postopati njihovi poslanci. Ob volitvah se ni nikdo naravnost izrekel proti jugoslovanskemu klubu. Slišale so se le izjave, katere se dajo tolmačiti, da mislijo dotični kan-didati vstopiti v jugoslovanski klub. Neka izjava se je bila sicer izdala, iz katere so politično izvedeni ljudje slutili, da nekaterim gospodom skupno delovanje Jugoslovancov ni po volji. Pa tudi ta izjava je bila tako zavita, da so jo manje vešči ljudje tolmačili v smilu za skupni jugoslovanski klub ugodnem. Volilci so tem manje mogli dvomiti o tem, ker so vedeli, da so se na Dunaji tudi poslanci slovenske kato-liške stranke izrekli za osnovo tacega kluba. Na besedo taci mož ljudje tudi kaj dajo. Mnogi volilci bodo sedaj prevarani. Kdo vé, če bi volilci bili za tega ali onega poslanca glasovali, da so vedeli, da se misli obrniti kakemu nemškemu klubu.

Zato mi jako obžalujemo, da se jugoslo-vanski klub ne osnuje. To utegne imeti jako slabe posledice za jugoslovanstvo. Vlada se pri-pravlja, da uravna jezikovno vprašanje. Za Češko in Moravsko se pripravlja jezikovna naredba. Nadejamo se, da bode vlada se tudi ozrla na Slovence in Hrvate. Baš v takem času bi bilo potreba popolne jedinstvi jugoslovanskih poslan-cev, ker le tako bi mogli vplivati na vladne odločbe.

Odnosaji na Primorskem in vlada.

Brezobzirnost in nasilstvo italijanske manj-sine nasproti veliki večini slovanskega prebival-stva na Primorskem dospelo je do vrhunca. Nečuveno nasilje godilo se je pri zadnjih držav-noborskih volitvah od strani lahonske stranke, katero je podpiral, kakor vsikdar, seveda tudi zdaj v trdi volilni borbi proti primorskim Slo-

stvo, deležni bodemo sreče, ki izvira iz zaupanja človeka do človeka, iz zaupanja do ljudi

V resnici srečne ljudi odgojevati, pa je ideal vzgoje. Doseči se le da, ako se tudi pri-bližujemo sredotočju idealno nramnega značaja: — praktični ideji dobrohotnosti.

Dobrohotnost druži našega bližnjega bitnost z našim boljšim „jaz“, sili nas, njega blagor po-speševati, ravna se po evangelijskih besedah: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.“ Dobrohotnost je najboljši boritelj zoper najhujšega sovražnika idealizma, koji se v srcu rodi, zoper sebičnost. Egoizem in samopašnost sta grobo-kopa idealizmu; ona sta moralnični strup posa-mezniku, celemu narodu! — Glavna naloga od-goje je tedaj tudi, iztrgati strupeno zeljad sebič-nosti in samopašnosti iz src naših odgojencev, ter tja zasadi milo cvetlico usmiljenja in kot kraljica vseh cvetlic roža humanitete. Za pri-hodnji zarod naj bi ne veljale več besede Hamerlinga, ki toži: „Ni mostu od enega bitja do drugega. Vsak je sam za se. Vsak se ozira le na se, in hoče le sebe, in pozna le sebe, ra-zumi le samega sebe.“ — Le tisti, ki čuti ve-selje in gorje svojega bližnjega v svojem srci kot lastno, zmožen je najplemenitejših čutov, najplemenitejših činov.

V prvej vrsti imenujem veronauk. Navadno se v ta pojem mešate dve reči, med seboj zelo različni: vera srca in vera raz-uma. Vera srca določuje naša djanja, dolžnosti človeka; vera razuma pa se peča s čeznator-nimi in prihodnjimi rečmi. Ta je prav za prav stroka vede in se mora v ljudski šoli več ali manj vmakniti veri srca. Zaradi tega ne bi za-dostovalo, da bi učenec verske navke in nram-stvene navke razumil in memoriral, temveč okle-niti se jih mora s celo svojo dušo, s celim svo-jim srcem; veronauk tedaj ne sme biti le telo-vadišče spomina ali uma, temveč življenjska. Tudi veronauk se mora začeti kot nazorni vero-nauk. Za nazorovanje nam tukaj lahko služi vse kar je Bog vstvaril: živali in rastline, hribi in doline, zemlja in nebo, solnce, luna in brezšte-vilno zvezd, ki molče na nebu leskečejo in ven-dar tako glasno govoré. Ko otrok z začudenjem vse to gleda, se v ponižni ljubezni vda Tistemu, ki je vse to vstvaril. Sedaj je čas, otroka sezna-niti s tistimi prečudnimi zgodbami svetega pisma, z zvišenimi izgledi človeške popolnosti; zdaj bode čas, da se otrokom razvije posebni ideal vsakega kristijana, življenje Odrešenika sveta. Ta ideal naj ogreva in ogreje mladini srce, da v življenja borbi iz njih src nikdar izginil ne bode.

vencem in Hrvatom ves — vladni aparat v našem mestniški palači tržaški. Le te temu krutemu nasilstvu in uprav čudnemu postopanju vladnih krogov je pripisovati nepričakovan poraz slovenskega kandidata, zaslužnega avstrijskega rodoljuba Ivana Nabergoja. Zgodilo se je z vladnim privoljenjem in odobravanjem, z vladno pomočjo, kar se je vsakomu zdelo neverjetno, nemogoče. Zmagala je iredenta nad avstrijskim rodoljubjem.

Neslišano je izzivanje, skrajna lahonska predrznost je dogodek v seji mestnega sveta tržaškega dne 23. sušca t. l., ko je bila na dnevnem redu verifikacija ali odobritev volitev. Odobrile so se vse volitve, le volitev slovenskega mestnega svetovalca Ivana Nabergoja, moža, katerega je za njegovo nesebično delovanje v prid narodu in državi, za neomadeževano zvestobo do najvišjega prestola večkrat odlikoval Nj. Veličanstvo presvitli cesar, ovrgli in uničili so iz gole nagajivosti in demonstrativno protiavstrijsko navdahnjeni italijanisi in garibaldinci jednoglasno. To je dogodek, ki je mogoč le pod sedanjimi gnilimi razmerami in pod sedanjim vladanjem Rinaldinijevim na Primorskem.

Tudi poraz slovensko-narodnega državno-zborskega kandidata grofa Coronini-ja v skupini veleposestva na Goriškem je posledica nečuvnega nasilstva, nepostavnega postopanja na lahonski strani in neprikrite naklonjenosti vladnih organov nasproti laški stranki. Ogorčenost in razburjenost slovanskega prebivalstva na Primorskem priklopila je do vrhunca, slovanska potrpežljivost zlorabila se je do skrajne meje.

Osrednja vlada na Dunaji bila je dozdaž slepa za vse izgrede lahonske klike na Primorskem, gluha za vse kričeče krivice, ki so se dozdaž godile in godé primorskim Slovanom. Vladna popustljivost nasproti izzivajočemu postopanju primorske iredente prinaša sad, kakoršnega vlada sama ni pričakovala. Njena nebržnost za očividno protiavstrijske težnje in iredentovske nakane omogočila in pospeševala je na Primorskem odnošaje, ki so že naravnost neznosni in ki še znajo delati vladnim krogom obilo preglavic. Primorska iredenta, ki se že tako dolgo in neovirano šopiri pod okriljem in zaščito c. kr. namestnika Rinaldini-ja, vajena je vedno zmagovati s svojimi protiavstrijskimi nakanami, ne le proti opravičenim zahtevam slovensko-hrvaškega prebivalstva na Primorskem, nego tudi proti izrečnim željam osrednje vlade same. To so javno pokazali dogodki v zadnjem času na Primorskem.

Po vsem tem bili smo res iznenadeni, ko smo minuli teden čitali v polvladnem dunajskem listu „Reichswehr“ uvodni članek, v katerem piše ta list, ki je v ozki dotiki z ministerskim predsednikom grofom Badeni-jem, o postopanju italijanske večine tržaškega mestnega sveta o priliki razveljavljenja izvolitve g. Ivana Nabergoja. Z najostrejšimi besedami obsoja ta nedvomno z višjega mesta prirejen članek junaški

čin zagrizenih iredentovcev in v obče neznosne odnošaje na Primorskem. Praša: Smo li v Avstriji ali v Abrucah v Italiji? Moramo li mi res mirno gledati in trpeti dolgoletno izzivajoče in predrzno vedenje tržaških gospodov nasproti državni oblasti? Gospodu Nabergoju namenjena „zaušnica“ zadene tudi avstrijsko državo in ta kaj tacega ne sme trpeti. Mera je polna. Še plapolna na tržaškem kastelu črno-rumena zastava, katero bodo sinovi te države vedno složno branili. — V tem smislu nadaljuje omenjeni list ter z najodločnejšimi besedami obsoja vladni sistem na Primorskem na čelu z namestnikom viteзом Rinaldini-jem. Pritrjamo z zadoščenjem izjavo in zahtevek vladnega lista, da je v očigled neznosnim odnošajem na Primorskem potreba hitrih in odločnih korakov, da mora zavladati v tržaškem namestništvu nov duh in če bi bilo treba marsikaj starega temeljito preosnovati in predrugačiti. Pričakujemo pa tudi, da bodo tej opravičeni obsodbi lahonskega gospodarstva kmalu sledila tudi — dejanja, da bodo brezobzirni in drzni italijanisi enkrat čutili in spoznali, da ima avstrijska prizanesljivost in potrpežljivost svoje meje. Vajeni smo pa preveč lepih besed z Dunaja, ki so le prazno in brezuspešno strašilo za tržaško iredento, kedar preveč neprikrito in predrzno izvaja svoje protiavstrijske težnje. Zato tudi sedaj dvomimo na resni volji dunajske vlade, da bi hotela z vso odločnostjo napraviti red in storiti konec krivicam, ki se godé našim slovenskim in hrvatskim bratom na Primorskem od izvržene manjšine lahonskih nestrpnežev. Pričakujemo pa od naših jugoslovanskih poslancev v državnem zboru, da v sedanjem ugodnem času, ko jih bode vlada potrebovala, njo energično opozoriti na tržaške in primorske razmere ter da odločno zahtevajo postavne pomoči proti nečuvnemu italijanskemu nasilstvu. Pa tudi nas štajerskih in koroških Slovencev naj o tej ugodni priliki ne pozabijo. Kajti tudi nemško nasilstvo na Štajerskem in Koroškem ne zaostaja mnogo za onim italijanske iredente. Tudi nam je treba pomoči proti nemškemu napuhu, kakor zatiranim našim bratom na Primorskem.

Celjske novice.

 Vse p. n. č. naročnike, katerim smo pridjali nakaznice, prosimo, da nam pošljejo naročnino.

(Protest.) Zoper volitev v mestni skupini celjski vložila je narodna stranka v državnem zboru obširen in stvarno, korenito utemeljen protest, v katerem se dokazujejo nepostavnosti, vsled katerih se je uradnim potom od okrajnega glavarstva število narodnih glasov zmanjšalo in pa velika sleparija, katero so povzročili nemški Celjani, da si število glasov pomnožijo za kacic 60 in si zagotovijo tako — takrat vsaj še — zmago. V protestu se zahteva konečno, da se

izvolitev izvoljenca celjskih Nemcev in nemškutarjev dr. Pommerja vniči.

(Slovinci v Celji in okolici) ne pozabite, kadar nakupujete svoje potrebščine na narodne trgovce v Celji in ti so: Milan Hočvar, Dragotin Hribar, Anton Kolenc, Peter Kostič, Josip Matič, Anton Mlinerič, Karl Vanič in Toplak in Pečnik. Obljubimo in storimo sklep, da nihče od nas ne sme v bodoče prestopiti praga nam sovražnih trgovcev, kateri nas poznajo le takrat, če vidijo, da dobijo naš groš, in če pa pri vsaki priliki pokažejo, koliko marajo za nas Slovence. Ravno isto velja tudi gledé gostilničarjev in obrtnikov. Narodni obrtniki, ki so naši in za nas so sledeči: Štefan Boucon, stolar, F. Dolinar, zalogar porila, Ferdinand Gologranc, zidarski mojster, Ivan Gosar, akad. slikar, Martin Gregorinčič, krojač, Josip Hočvar, krojač, Matija Kalan, mizar, Ivan Kapus, brivec, Luka Keber, čevljar, Franc Kmecl, krojač, Jakob Kobilca, marelar, Martin Kolšek, čevljar, Jakob Križman, strugar, Melhior Kronovšek, pletar, Srečko Magolič, fotograf, Ignac Oblak, podobar in pozlatař, J. Prelog, čevljar, Ivan Radač, gostilničar na Bregu, Ivan Rebek, ključavničar, Franc Šribar, klobučar, Avgust Šviga, mizar, Boštjan Selišek, krojač, Štefan Strašek, čevljar, Matevž Sinkovič, mizar, Franc Ed. Vošnjak, pek, Josip Zabukovšek, krojač. Narodni gostilni sta v Celji le ona v „Narodnem domu“ in gostilna „pri jelenu“ in le te in nobene druge izvzemši Štrausove bi ne smeli Slovenci pohajati. Gledé dobave mesa pa priporočamo mesarje: Karlovška, Pleterskega in Štrausa. Vsi drugi naj prodajo svoje meso nemškutarjem in dr. Pommerju, ter jim svetujemo da naj pokupijo tudi nekaj nemčurskih bikov, kateri krulijo noč in dan po mestu, da bode enkrat tega rjovenja konec.

(Po volitvah.) V predzadnji številki dokazuje „Südsteierische Post“ v svojem uvodnem članku, da izid volitev v celjski mestni skupini ni za našo stvar nikakor dovoljen in pravi, da nismo prav nič napredovali. Žal, da je temu vsaj gledé prve zgorajšnjih trditev tako. Če in koliko smo pa napredovali, o tem smo že izrekli svoje mnenje in da nismo napravili večjega koraka do zmage, na tem zadene nas gotovo najmanjša krivda in se mora krivda temu iskati čisto drugje. Osupnil pa nas je drugi in zadnji del zgorajšnjega sestavka. Namah je sprevidel „S. P.“, da imamo na naši strani in za našo stvar premalo obrtnikov. Da, gospoda, res je tako in žalostno je, a zakaj jih nimamo, to je drugo vprašanje? — V mestih in nekaterih trgih so razmere take, da ni kmalu še misliti na to, pridobiti za našo pravično stvar sedajšne obrtnike, ker so ti preveč navezani na naše nasprotnike in na drugi strani pa tudi vidijo, da jim to nič ne škoduje, če trobijo v nasprotni rog, ker Slovenci zbog gole brezbržnosti in popustljivosti iste še vedno podpirajo in moramo povdarjati, da se gledé tega tudi mnogo greši zlasti od intelligence in deloma

Za veronaukom imenujem sedaj pouk v maternem jeziku.

Gospoda moja! kedor svoj materin jezik zaničuje je gotovo grd nehvaležneš, je egoist in materialist ali še kaj drugega, tako nas vsakdanja skušnja uči. Kedor pa take „lepe“ lastnosti ima, ta nikdar ni bil in ne bode pravi idealist, ki je stebel človeške družbe.

Zaradi tega naj učitelj skrbi, da se bodo otroci, količkaj v ljudski šoli pri naših razmerah le mogoče, izobrazili v svojem jeziku, ki je podoban pisanej livadi. Na tej livadi se naj skrbno gojijo vse lepe cvetlice in sadunosna zelenjad, plevelj pa povsod izpuli.

V maternem jeziku je gotovo lože hitro napredovati tudi v drugih predmetih. Ljubimo in negujemo tedaj naš mili materin jezik, on nam naj bode lestva, po katerej se bode ves naš narod spel na višjo stopinjo kulture. — Pa jezik je le sredstvo, višja kultura je cilj. Zato je ljubezen do njega relativna, omejena in podrejena višji ideji splošnega napredka. Ne morem si kaj, da ne bi tukaj navedel besed, v tem smislu zgovorjenih po slovenskem Felbigarju, našem Slomšku. Glase se doslovno: (Consideration an die Alumnien 1861:) „Liebet die Muttersprache, das Erbtheil unserer Eltern, das theure

Vademeceum unserer geliebten Mutter. — Doch vergesst nie, dass sie zur Mittel — kein Selbstzweck sei — und ziehet nie am Joche jener Ultras, die Alles — sogar den Glauben für die Sprache aufs Spiel setzen — Alles, alles feinden und verachten, was nicht ihre Zunge spricht. So ein Ultranismus bringt uns eine neue Menschenfresserei — und bereitet uns den furchtbarsten Vertilgungskrieg. Die Extreme berühren sich und bringen nie etwas gutes. — Unsere Aufgabe ist nicht andere Sprachen zu vertilgen — sondern unsere Muttersprache zu Ehren zu bringen.“ Naš jezik pa se bo tembolj čislal in spoštoval, čimbolj bomo omikani, čimbolj bomo duševno in materialno močni, čimbolj bomo našemu narodu in tako tudi človeštvu sploh pripomogli na višjo stopinjo kulture.

Zato se naj uči mladina svojega materinega jezika, naj srka blaženost iz milih pesmi in spisov domačih pesnikov, naj srka iz njih estetično čutenje, naj se napije iz njih tistega idealizma, ki je navduševal tudi naše najboljše pesnike.

Kaj pa petje?

Kant pravi: razven pesništva ima glasba največjo moč do srca, in Plato filozofira: glasba je pravstveni zakon; njej se zahvaljuje svet za

svojo dušo, duh za peruti, fantazija za lèt, žalost za milobo, vse za veselje in življenje; godba je duh redu in je v zvezi z vsem blagim, pravičnim in lepim, kojo nam predočuje. Pesništvo v družbi z glasbo, to je petje, očara človeško srce. Znamenita je podoba grškega Tirteja, ali Arijona, ali Orfeja, ki je s svojim petjem ganil ne samo ljudi in živali ampak celo rastline in kamenje.

Mogočno vpliva petje na razvitek moraliniga čuta. In naša narodna pesem, ali ne dokazuje dovolj, kako globoko in mlo, kako krepko in plemenito da čuti slovensko srce?!

Spominjam se predlanskega potresa. — Veliko bede: — veliko pomoči; v nesreči se skuša človeško srce. Marsikatero, posebno v prestolici našega cesarstva, se je pokazalo kot plemenito in blago, kot zlato srce! — Drugo je znano! — In tako nam še vsem veselja utriplje hvaležno srce, da je naše petje pred kratkim še bolj zaslovelo po mili Avstriji in še dalje po svetu.

(Konec prihodnjič.)

tudi od čast. duhovščine. Ker je razmerje toraj tako, treba nam je gledati na to, da se naseli v mestu dovolj obrtnikov vsake stroke in da privabimo take od drugod. In take obrtnike, gospoda, take je treba podpirati, če hočemo, da bomo konečno dosegli zaželjeni vspeh. A kdo naj ima veselje, naseliti se v mestu ter popustiti šilo in ognjilo in se podati na nevarno polje v dvombi, jeli ima tudi tam siguren kruh. Ravno celjski narodni trgovci in obrtniki znali bi povedati na ušesa onih gospodov, kateri se zbirajo okoli „S. P.“ marsikaj zanimivega glede zlatege gesla: „Svoji k svojim“. Kdo naj bode naroden, odločno naroden, kdo izmed obrtnikov naj stopa na polzka tla politike in javnega delovanja, če vidi, da ima žeti od one strani, za katero se zavzema in za katero deluje, nevhvaležnost ter se mu je bati, da bode lastna stranka, če se kateremu glavaču zameri, delovala strastneje proti njemu, kakor vsakemu nemškutarju in Nemcu, samo da ga ukroti ali uniči negledaje na narodnost. Kdo naj ima veselje nastaniti se v mestu kot obrtnik ali trgovec, ko se mu je vedno bati, da se mu bode očitalo „privandranec“ itd., sem si se priklatil, ostal bi rajše tam, od koder si prišel! — Tu nas čevlji žuli in to nam je odpraviti prvo. In še eno. V zgoraj navedenem članku „S. P.“ se povdarja, kakor omenjeno, da je pridobiti, izpustivši izpred oči izključno narodni program, za nas obrtni stan. Kdo naj veruje tem besedam „S. P.“, ker je ravno ta najbolj pobijala pri ravnokar minolih državnozborskih volitvah kandiduro obrtnika za V. volilno skupino, koja je v prvi vrsti namenjena obrtnemu in delavskemu stanu. Vprašajmo se, komu je bolj natanjko znano stanje dosedaj skoraj še brezpravnega delavca in rokodelca, kakor ravno onemu, ki je izšel naravnost iz tega stanu, ki je sam rokodellec in obrtnik? Temu stanu je bil namenjen mandat V. kurije in kdo se je najbolj protivil, da ga ne dobi? — Odgovor na to je lahek in mi nečemo, da se nam ne bode očitalo, da ne timo razpor, o tem nadalje razpravljati. Govoriti zna vsakdo, delovati pa jih zna le malo!

(„Svoji k svojim!“) Celjski Nemci postopajo tako-le: „Herrn Josef Hočevár, Cilli. Nachdem in unserer „Deutsche Wacht“ kein Raum für Ihren jüngsten Insertionsauftrag ist, müssen wir von der Fortsetzung der Einschaltung absehen. Für die erfolgte einmalige Veröffentlichung berechnen wir nichts. Achtungsvoll Verwaltung „Deutsche Wacht“ Cilli.“ „Slovenski Gospodar“ pa pridno prinaša priporočilo trgovine „G. Schmidl-novih naslednikov“, dasi smo mu jedenkrat natanjko povedali, kako je s to firmo. Res najboljši pripomoček osvojiti si trgovce in obrtnike za našo slovensko stvar. Kdaj li bomo Slovenci zreli za rek svoji k svojim?!

(Zadruga „Rinka“) je imela dne 7. t. m. v „Narodnem domu“ v Celju ob 11. uri dopoldne tretjo odborovo sejo, v kateri so se odobrili predloženi načrti za zgradbo hotela ter vkrenilo vse potrebno za nakup lesa, kamenja itd. Načrte, ki so jako lepi, je napravil g. arhitekt profesor Sigmundt v Gradcu. Sedaj so na ogled v naši društveni sobi v „Narodnem domu“ v Ljubljani.

(K protestantizmu prestopajo celjski Nemci), da zglejajo bolj nemško nemški. G. Ernst Faninger, svečar v Celji pustil je svojo rodbino krstiti po protestantovskem obredu. Kaj bi bilo napotilo moža do tega koraka, ne vemo drugzega kot edino le to, da je sličnejša njegova rodbina velikonemškim v „rajhu“. Vzglede ima posnemovalce, ker se čuje, da nameravajo drugi storiti isto in so se nekateri vže obrnili s prošnjo do pastora in mu sporočili svoj sklep. Obred vršiti se ima o veliki noči. Častito duhovščino opozarjamo na ta prvi slučaj rodbine Faningerjeve — svečarja v Celji — s katerim je ista nedvomno kot svečarjem v zvezi.

(Kam so nas privedle nemške šole.) Tistim, ki imajo še sedaj lupine na očeh in zamašena ušesa in kateri še vedno trdijo, da le nemški poduk osreči slovenske otroke, naj bere tale izvirnika: „Geerte Her. Ich gebe inen, das ich nicht andarst zu innen kumen kan, ven si mir 10 f pi 15 f schiken forschüs. Unt vensi fr gute ferdinst gut schten zu de Ostern. Doh mir nicht sogen virt alsbi das vinggangene Jar. Vai mir da auch niko felt ih krēgi da auch auch vas ich

vil auch das gelt. Achtunkevol Martin Bucha“. — „libes knediges ferau in bin in najkloster mih hat genamen frir aus gehilfteri aber ti kehi is glajh fort gegangen jec misen ih kehin plajben mir folt si gar niht das ih niht in di kirhe kan ti ander kehin varn fon vin si var ajne vohe hir Terezja Videmšek in Sslosnajkloster“. Komu se ne obrača po želodcu, prečitavši tak izvrtček jezika. Sram mora biti človeka, da konec četrtnajstega veka še niso uvidela merodajna oblastva, da tudi Slovenec je človek in potrebuje poduka v maternem jeziku in da je Slovenec vsaj toliko dober kakor divji Culukafer, kateremu so vendar privolili šole njegovega jezika, da ga omikajo. Tužna nam majka!

(Tamburaški zbor „Celjskega Sokola.“) Vsem onim p. č. tamburaškim društvom, koja so obljubila sodelovati pri velikem tamburaškem koncertu, kateri se bode priredil tekom letošnjega poletja, usojamo si naznaniti, da nam ni mogoče preskrbeti, kakor smo to svojčas obljubili, partituro za one komade, kateri se bodo igrali pri koncertu, ker bi bilo to za nas zvezano s prevelikimi stroški. Zaradi tega prosimo vsa ona društva, koja so obljubila svoje sodelovanje, naj si naroče sekirice direktno od: „V. G. Broža, kapelnika in učit. pjevanja kr. vel. gimnazije Rijeka — Sušak“, kateri pošlje na zahtevanje rad vsakemu cenik svojih skladb. Sekirice pa se lahko prepišejo tudi pri našem tamburaškem zboru. Ostale točke, ktere pridejo na vspeh, bomo naznanili pravočasno, istotako dan, kedaj se ima koncert vršiti. Ona društva, koja bodo sodelovala, pa prosimo, da nam naznanijo, kedaj da žele, da pride naš kapelnik gospod dr. Hinko Šuklje, da bode prisostoval vsaj enkrat njih vaji, ter da bode dal vsakemu posameznemu društvu osebno potrebna pojasnila glede proizvajanja, udarjanja itd. za skupni nastop. Odbor.

(V luknjo gredo.) Kedor je bil pri volitvi v okolici celjski za V. kurijo navzoč, ta je moral kar strmeti nad nesramnostjo, s katero je celjska mestna sodrga postopala. Vse kar je barabstva v Celju, vse je bilo po koncu pri Simi „na zelenem travniku“. Napadali so naše vrle kmete, jih psovali, in konečno jih začeli suvati in brcati, tako, da si nazadnje ni nobeden več upal blizo, ker se je bal, da si ni življenja varen. In tako so, ker se žal, od okrajnega glavarstva ni pravočasno poskrbelo, da bi bili navzoči žandarji, ki bi čuvali nad svobodno volitvijo, združeni socialisti in celjska sodrga, zmagali s svojimi volilnimi možmi. Veliko je bilo veselje nad to s pestjo priborjeno zmago v Celju in izvan Celja, a to veselje je bilo za nekaternike le kratke dobe. Napadeni in razžaljeni kmetje kakor Franc Krašovic, Franc Lipovšek, Lednik, Kompan vložili so tožbo in pri kazenski obravnavi dne 12. marca bili so obsojeni celjski Oechs na pet dni luknje, Jože Dovečar na tri dni, in Franc Černe na tri dni. Toženi Rebernak Leopold iz Pečovnika je prav ponižno prosil za odpustčenje ter plačal stroške, za kar se mu je kazni za takrat odpustila. Ob enem toženi Miha Ocvirk je pa še pred obravnavo nekam popihal, tako, da se obravnava ni mogla sedaj vršiti, ampak se bode, kedaj ga bodo dobili.

(Celjski novi poslanec Pommer) se je že oglašil v državnem zboru. Prašal je ministra, s katerim denarjem bode plačal stroške slovensko-nemške gimnazije v Celji in kdaj ta preneha. Ta čvekarija ga pač ne bode povzdignila in mu pridobila ugleda. Drugim vsim že preseda bodisi Nemcem ali Slovencem ta gonja proti zavodu, ki v splošnem nima nobenega pomena in je le vladi na tem, da to „muho“ dela političnim slonom, ob katerim naj zbrusijo, zelo po ceni, politične stranke svojo moč, da jih potem pri važnejših vprašanjih lahko vodi za nos.

(Krido je) napravil pek Josef Witlatzil v Celji. Kakor ime kaže je bil rodom Čeh, a v Celji strasten Nemec. Tako je nemštvo v Celji.

(Porotne obravnave v Celji) pričele so se 29. t. m. Prvi dan stala sta pred sodiščem radi uboja in ropa 23letni hlapec Jakob Dobnik in pa 26letni hlapec Martin Kaiser oba z Rudečbrega, okraj Maribor. Dne 2. januarja t. l. našli so mrtvo gostilničarico Viljelmino Schlens v veži na tleh. Bila je pobita in imela več sunkov z nožem. Preiskava pokazala je tudi, da so mo-

rilci oropali ubito. Zatožencema se je djanje dokazalo, porotniki spoznali so ju krivim in sodišče obsodilo je oba v smrt na vešala. — Pri drugi obravnavi tožen je bil 25letni hlapec Franc Kolar iz Strasgojnce, da je pobil z vozno ročico Franc Veraniča. Toženi se zagovarja, da se je le branil, ker je imel Franc Veranič nož v rokah in ni imel namena koga ubiti. Priče pa so dokazale, da to ni resnica in da je Franc Kolar le v svoji razbojniški sili pobil Veraniča. Porotniki potrdijo stavljeno jim vprašanje in sodišče obsodi Kolarja na tri leta težke ječe. — Pri tretji obravnavi zagovarjal se je 21letni mizarski pomočnik Mihael Belak iz Sepana pri Sevnici. Ta je z materjo svojo storil več sleparij v Sarajevu in oškodoval dva trgovca nad 300 gld. Toženi taji djanja, vendar se mu dokaže krivda. Porotniki ga spoznajo krivim in sodišče ga obsodi na tri mesece težke ječe.

(Dalje prih.)

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške spremembe.) Provizorjem k Sv. Marjeti na Pesnici poklican je č. g. Jernej Frangeš, kaplan pri Kapelah pri Radgoni. — Prestavljen je č. g. kaplan Anton Mojžišek od Sv. Jurja na Šavnici k Sv. Ani na Krembergu. — V začasni pokoj stopil je č. g. Jakob Bindiš, kaplan pri Sv. Ani na Krembergu. — Razpisana je župnija Sv. Marjeta na Pesnici do 4. maja t. l. Patron štajerski verski zaklad.

(Odhod slovenskih vojakov na Kreto.) V zmislu dogovora mej evropskimi velesilami odposlala je tudi Avstrija jeden bataljon vojakov na Kreto, in sicer jeden bataljon slovenskih vojakov, kateri se po vsi pravici štejejo mej najhrabrejše in najvrlejšje, kar jih ima naša država. V četrtek popoldne je odpotoval iz Trsta drugi bataljon spodnještajerskega pešpolka št. 87. Bataljon broji 22 častnikov in 656 mož. Poveljnik je polkovnik Guzek. Odhod naših vojakov iz Trsta je bil jako slovesen. Polkovnik Sluka je vojake z lepimi besedami vzpodbujal, naj delajo čast cesarju in avstrijski vojski, potem pa je bataljon odkorakal v pristan, kjer je defiliral pred vojaškimi dostojanstveniki in namestnikom in se nato vkrcal na ladjo „Elektra“. Ob 4. uri je ladja odrinila v morje. Ko je vojaška godba zasvirala cesarsko pesem, se je zastava nagnila odhajajočim vojakom v pozdrav, dokler niso zadoneli akordi Radeckega koračnice. Takrat je vse oživilo in mogočni „živeli“-klici so grmeli slovenskim vojakom v slovo. „Elektro“ spremlja ladja „Tiger“. Odišli bataljon se odpelje najprej v Kanejo, kjer ostane jedna kompanija, tri kompanije pa bodo stacionirane v Sudi.

(Društvo za olepšanje trga Žalec) zborovalo je dne 1. aprila t. l. Storilo se je več važnih sklepov, o katerih se nam je obljubilo poročati.

(Laški trg.) Č. kr. štajerski deželni šolski svet v Gradcu izrekel je v svoji seji dne 18. t. m. gosp. Andreju Elsbacher-ju, veletržcu na Laškem, pohvalno priznanje, za trudapolno delo, s katerim je kot načelnik krajnega šolskega sveta za okolico laškega trga, pripomogel, da se je tukajšnje novo šolsko poslopje brez vsakih zaprek, tako hitro in uzorno dozidalo.

(Iz Št. Petra v Savinjski dolini) se nam piše: Naša občina je za čas brez župana. Ko je bila namreč volitev volilnih mož za kmetско skupino, propal je naš mnogoletni župan in ljubljene nemških in nemškutarskih Celjanov. Jože Lenko popolnoma, tako, da je uvidel, da ne živa med kmeti nobenega zaupanja. Ker je pa 3letna doba njegovega županstva potekala, videl je s tega propada, da so dnevi njegovega županovanja šteti. Da ne bo pri novih volitvah v kot postavljen, umaknil se je toraj sam, ter županstvo odložil. — Ena tolažba pa je vendar le ostala Lenku: Če tudi posestniki in kmetje iz domače občine Št. Peter ne marajo zanj, ima pa za to popolno zaupanje narodnih poturic občine Št. Pavl v Sav. dolini. Tam so narodne barabe skilijoče v nemškutarski koš izvolile volilne može, kateri so pri volitvi poslanca 17. marca t. l. glasovali proti-narodno — za Lenka. Neomajano zaupanje teh šentpavlskih modrijanov sicer ni mnogo vredno, nekaj malega pa je vendar le.

(Z Vranskega) nam pišejo: Tukajšnje županstvo storilo je vse, da bi bili dobili nov slovensko-nemški poštni pečat. Pa v Gradcu se branijo, kakor bi šlo rešiti Avstrijo. Ker se poštno ravnateljstvo v Gradcu sklicuje na neki odlok ministerstva, bode županstvo rekuriralo na ministerstvo in ob enem naprosilo našega poslanca, da stori potrebne korake v dosego te „velike“ koncesije. — Res lepe razmere pri nas na Štajerskem in sploh po Slovenskem.

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanjski okraj) ima dne 11. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v Škalah svojo glavno občno zborovanje s sledečim dnevnim redom: a) Pozdrav. b) Poročilo blagajnika. c) Poročilo tajnika. d) Volitev novega odbora. e) Predavanje potovalnega učitelja gosp. I. Belé-ja. f) Vsprejem novih udov. g) Različnosti. K mnogobrojni udeležbi se najuljudneje vabi.

(Huda Luknja.) V spominsko knjigo „Slov. plan. društva“ pred nadvojvode Ivana jamo se je vpisalo 1895. l. 10, 1896. l. pa 225 obiskovalcev, ki so bili iz 13 dežel in sicer: Štajerskega, Kranjskega, Koroškega, Hrvaškega, Slavonskega, Češkega, Istre, Moravskega, Avstrijskega, Tirolskega, Ogerskega, Bavarskega in Belgije.

(Novi pošti.) Z dnem 1. aprila t. l. jela je poslovati pošta v Solčavi in bode imela vsakdanjo zvezo z Lučam. — Ravno ta dan jela je poslovati pošta v Šetalah, katera ima vsakdanjo zvezo z Rogatcem.

(Pošto v Solčavi) je dobil gosp. Kristijan Germel, pd. Šturm v Solčavi.

(Posojilnica v Brežicah) ima svoj občni zbor dne 11. aprila t. l. ob 4. uri popoldne v posojilnični pisarni. Člani se uljudno vabijo.

(Brežki trgovski pomočniki) so baje po večini „veliki“ Nemci, samo da nemški ne znajo. Prejeli smo o tem večji dopis, katerega pa ne priobčimo, ker take ničle pač ne zaslužijo, da bi se pisalo o njih po listih. Svetujemo pa vsakomur, kateremu bi postali ti pobalini nestrpni, da pripelje jednemu ali drugemu tako zaušnico, da jo bo čutil in se je spolnil, kadar bi hotel napadati poštenega Slovenca.

(Posojilnica v Trbovljah) obdržava svoj letni občni zbor dne 8. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v lastnih prostorih. Vsi člani se uljudno vabijo k polnoštevilni udeležbi.

(Ormoška čitalnica) priredi dne 4. aprila t. l. gledališki večer, pri kojem se uprizorite igri „Gospod Zamuda ali kako hitro mine čas“ in „Kje je meja?“ Vstopnina: Sedeži 30 kr., stojšča 20 kr. Začetek ob 7. uri popoldne.

(„Bralno društvo“ pri Kapeli blizu Radgone) izreka tem potom svojemu bivšemu, mnogozaslužnemu podpredsedniku in blagajniku č. g. I. Frangežu, za neumorno in požrtvovalno delovanje v povzdigo tega društva in sploh vsake dobre stvari, — najiskrenejšo zahvalo. Za vse dobro vnetemu, a žal, prezgodaj odšlemu gospodu želimo na novem mestu vse najboljši; nam pa daj mili Bog njemu enakega naslednika!

(Ljutomer), dne 30. marca. (Nemška šola.) Vkljub pritožbam, dovolilo se je razširjenje tukajšnje nemške šole v dvorazrednico. Čujemo, da se bode vložila pritožba na upravno sodišče. Zdaj pa bodejo naši Posilinemci šli zopet na lov, pa ne na kljunače, ampak na slovenske otroke iz okolice. Pazite Slovenci, da ne bode te kakšne obljubljenе cunje svoje dece izdali. — Čudna pravica res! V Ljutomeru ima 28 trških „nemških“ otrok dvorazrednico, v Cezanjevcih pa na stotine slovenskih otrok čaka že leta in leta, da se jim sezida šolsko poslopje, kjer bi vsaj toliko prostora imeli, da bi drug poleg drugega sedeli.

(Iz Ljutomera.) (Volitve.) Pri zadnji državnozborni volitvi smo z začudenjem opazili, koliko taci je volilo neznanega nemškega kandidata, ki samo od slovenskih kmetov živijo. Krčmar Štrman iz Noršinec, usnar Novak, pek Albert Novak, sedlar Žmavc, sodar Mord in krčmar Zidarič. To so sami taki možje, ki bi radi Nemci bili, pa še nemški ne znajo. Okoličani zapomnite si to in ravnajte se po geslu: „Svoji k svojim!“

(Iz Ljutomerske okolice.) Ta nesrečna meja proti Ogerski je zopet enkrat odprta. Naši mešarji in živinski prekupci so mesca februarja

in marcija posebno veliko lepe ogerske živine na kolodvor v Ljutomer postavili in v Gradec in na Dunaj odposlali. Pri tem smo opazili, da so nas Prekmurci in Medjimurci v govedoreji že zelo prekosili. Videli smo čuda veliko lepih pingavskih bikov-plemenjakov. Tudi teleta od one strani so velika in močna. Velika škoda, da se naš okraj ne poprime z večjo ljubeznijo govedoreje, ki v današnjem času jedina obeta kmetu lep in gotov dobiček.

(V Mariboru) pričeli so sodarski pomočniki štrajk. Zahtevajo zvišanje plače. Kakor se čuje bodo mojstri ugodili njih želji.

(Iz Gradca.) Jeza slovenskih akademikov v Gradcu je priklopila do vrhunca, ko so slišali, da g. Oton Vidic v Celji ni maral iti volit brez vsakega uzroka. Slovensko dijaštvo izraža tem potom svoje obžalovanje na takem nastopu akad. izobraženih gospodov, ki so še le pred kratkim zapustili vseučilišče, da bi delovali v prid in blagor naše domovine. Vsakega takega „moža“ hoče akad. dijaštvo odslej postaviti javno na „pranger“, zakaj mi dobro znamo, da je olikanec s takim ravnanjem nižjim stanovom v narodnem oziru le v pohujšanje, a tudi dobro vemo, da je čin gosp. Vidica povzročil marsiktere pomisleke v Celji pri mnogih obrtnikih, na ktere on nekako „hofrätlich“ gleda iz višine.

Večina slovenskih dijakov v Gradcu.

Druge slovenske novice.

(Važna stoletnica.) Letos dne 30. marca je minulo sto let, kar so bili prišli Francozi v Ljubljano. Ljudje so imeli velik strah pred njimi, a so se kmalu bili pomirili, videč, da jim Francozi nič hudega ne store.

(Zboljšanje stanja učiteljev.) Deželni odbor kranjski je na podlagi sklepov in resolucij deželnega zbora jel proučavati, kako bi se dalo zboljšati stanje učiteljev. Želeti je pač, da bi ta proučavanja imela kaj dejanskega vspeha.

(Žida — krstili.) Dne 29. marca t. l. je v stolni cerkvi v Ljubljani stolni župnik Flis krstil Žida d. Josipa Hellerja, c. kr. nadzdravnika pri deželni brambi v Ljubljani.

(Požara.) Dne 17. t. m. je zgorel kozolec posestnika Jožeta Primca na Pristavi na Kranjskem. — Dne 23. t. m. je bil na Koslerjevem gozdu pri Ljubljani nastal požar, katerega so pa ljudje hitro pogasili.

(Bratomor.) Dne 20. marca t. l. sta pila Janez in Blaž Hafner iz Grenca v neki gostilni pri Svetem duhu in se sprla. Blaž je sunil brata v roko, vsled katere rane je umrl v bolnici, kamor so ga prenesli.

(Visokost Triglava.) Vojaški zemljepisni zavod je izmeril z nova visokost Triglava in našel, da meri 2865 metrov.

(Razveljavljen sklep občinskega sveta.) Tržaško namestništvo je razveljavilo sklep, s katerim se je bila zavrgla Nabergojeva volitev. Italijane je to razdražilo kakor sršene. Sklenili so proti ukrepu namestništva pritožiti se na ministerstvo notranjih stvari. — Slovenci so izjavili, da ne vstopijo v trgovski, obrtni in kmetijski odsek, ker se ni volil noben Slovenec v magistratni odsek.

(Zatirani Italijani) Italijani v Paznu so se neki obrnili do tržaškega namestništva s pritožbami, kake krivice se jim gode.

(Volitev tržaškega župana.) V seji dne 24. marca je tržaški občinski zastop izvolil novega župana. Pri dopoldnevni seji je trikratna volitev bila brez vspeha. Popoldne so pa izvolili dr. Karla Dompierija za župana. Za podžupana sta izvoljena dr. Luzzato in Benusi. Izvolitev novega župana je mnoge jako presenetila, ker on ni bil niti kandidat za županstvo. O novem županu se govori, da je učen mož, jeden najboljših tržaških odvetnikov. Po svojem političnem prepričanju pripada italijanski napredni stranki. Slovenci tudi od njega nimajo ničesa dobrega pričakovati.

Druge avstrijske novice.

(Prestolni govor.) V ponedeljek otvoril se je državni zbor s prestolnim govorom, katerega prinašamo na uvodnem mestu. Prestolni govor

je v političnem oziru jako nejasen. Iz njega je popolnoma nemogoče posneti, iz katerih strank se nova večina sestavi in v katerem smislu, da bode vladala. Naštevajo se cela vrsta jako važnih predlog. Vlada predloži državnemu zboru načrte zakonov o zavarovanju proti nezgodam in za slučaj bolezni. Pripravljajo se predloge v prid kmetijskega in obrtnega stanu, mej drugim predloge o upeljavi kmetijskih zadrug. Prestolni govor obeta preosnovo kazenskega zakona, in vojaškega kazenskega postopka. Pripravlja se zakon o znižanju pristojbin pri prepisih. Da bode pa mogoče uspešno delovanje, prestolni govor naglašja, da bode vlada delovala na pomirjenje mej avstrijskimi narodi. — Glede vnanje politike se izraža nada, da se evropskim velevladnim posreči ohraniti mir na Jutrovem, a mora Turčija odpraviti povode nemirov.

(Predsedstvo zbornici poslancev) voli se jutri. Predsednik bode voljen dr. Kathrein, prvim podpredsednikom Poljak Abrahamovič, glede drugega podpredsednika se pa vrše še pogajanja mej parlamentarnimi strankami. Mladoturci, krščanski socialisti in nemški liberalci bi bili tudi radi zastopani v predsedstvu.

(Pravosodno ministerstvo) je sklenilo poslati več avstrijskih pravnikov na Nemško, da si ogledajo tamošnjo uredbo sodišč. Izmej slovenskih pravnikov je za to izbran dr. Babnik, znani pisatelj pravniške terminologije.

(Dunajski župan Strobach) je odložil to čast. Gotovo je, da bode novi župan dr. K. Lueger, katerega se vlada sedaj ne bode branila.

(Socialisti proti češkemu državnemu pravu.) Ko so češki in hrvaški poslanci v državnem zboru izrekli v torek svoja državno-pravna zavarovanja, so češki socialisti se odločno izrekli proti češkemu državnemu pravu. Ugovarjali so, da se izklopujejo take stare listine. Vsa država naj se preustroji po novodobnih zahtevah na podlagi enakopravnosti. Potem bode mogoče tudi sprava mej Čehi in Nemci. Mladoturški poslanci so na to jako resko zavračali napade na češko državno pravo.

(Klub katoliške ljudske stranke) se je osnoval in šteje nekaj čez 40 članov. Predsednikom si je izvolil barona Dipaulija, podpredsednike pa dr. Elenhocha, Karlona in dr. Fuchsa. Klub je sklenil, da bode v vseh važnejših vprašanjih vzajemno postopal s krščanskimi socialisti. Dela se na to, da se klub razširi, in vanj stopijo tudi Rumuni in Slovenci. Potem bi bil nekoliko podoben nekdanjemu Hohenwartovemu klubu. Seveda Slovincem bi ne bil tako prijazen, ker vanj neki ne vstopijo češki veleposestniki.

(Za osnovo vseučilišča) na Moravskem delajo se baje v učnem ministerstvu baje že priprave in so celo že nekatere učne moči določene. Mi jako dvomimo, da bi stvar že bila tako daleč. Minister Gautsch ni posebno nagel, kadar gre za Slovence. Vlada Čehom vseučilišča na Moravskem ne napravi, nego če se jej bode to delo potrebno, da si zagotovi češko podporo v gotovih slučajih.

(Krščanska socialna stranka) ima v novi zbornici poslancev 34 članov. Načelnikom svojega kluba je izvolila dr. Luegerja, njegovima namestnikoma pa dr. Gessmanna pa princa Liechtensteina. Ta stranka je sicer opustila misel, da bi se iz nje srede vzel zbornični predsednik, a si prizadeva dr. Pattaia spraviti vsaj za podpredsednika. Njen klub ima v pravilih, da je za vse obvezne sklepe klubove treba navzočnosti najmanj dveh tretjin članov in dvetretjinske večine navzočih članov. V klubu bode torej vladala precejšnja svoboda. K krščanskosocialnemu klubu pristopijo vsi poslanci, ki priznavajo krščanskosocialni program. Klub stoji na stališču pozitivnega krščanstva, ter bode pobijal židovski vpliv na vseh popriščih javnega in gospodarskega življenja. Klub bode torej zopet v prvi vrsti protisemitski.

(Socialisti) se pripravljajo za jako ostro postopanje v državnem zboru nasproti vladi. Če dobe potrebnih 40 podpisov, bodo predlagali, naj se grof Badeni toži zaradi vladnega postopanja pri volitvah. Če pa potrebno število podpisov ne dobe, Lodo predlagali naj posebna parlamentarna komisija preišče vladno postopanje pri volitvah. Dejanskega uspeha ta dva predloga ne moreta imeti. Za nobenega se v zbornici ne dobi

potrebna večina. Socijalisti jo bodo storili jedino zaradi tega, da bodo imeli priložnost napadati vlado. — Ravno tako malo uspeha imajo pričakovati od svojega predloga, naj posebni parlamentarni odbor preiskuje zakonitost vladnega ukaza, s katerim se je razpustila organizacija železničarjev. Nadalje hočejo socijalisti predlagati, naj se uvede občna in jednaka volilna pravica in naj se razširi varstvo delavcev, zlasti upelje osemurni delavnik po rudnikih. Poslednji predlog je jako umesten, a vendar dvomimo, da se zanj dobi večina v zbornici poslancev.

(Jezikovni naredbi za Češko in Moravsko.) Vlada je izdala dve jezikovni naredbi za Češko in Moravsko. Te dni je bila povabila nekaj čeških in nemških poslancev in se je z njimi posvetovala o tej stvari. Nemci so se jako upirali jezikovnim naredbam in nekda celo pretili, da izstopijo iz češkega deželnega zbora, ako se razglasita. Samo to je Nemcem bilo všeč, da se izdasta dve jezikovni naredbi, za Češko in Moravsko posebe, kajti s tem je vlada nekako pokazala, da ne prezirava celokupnosti dežel češke krone, in s tem, da se za Šlezijo ne izda nobena jezikovna naredba. V Šleziji bi tudi še bodeče Nemci lahko neomejeno gospodarili. Marsikdo bi sodil, da ste jezikovni naredbi tako zelo ostri proti Nemcem, da se jim tako upirajo. Temu ni tako. Od tistih nemških uradnikov, ki so že v službi, se ne bode znanje češčine zahtevalo. Pa tudi od tistih, ko sedaj v službo vstopijo, se bode še le čez sedem let zahtevalo, da napravijo izpit iz češčine. Pri tem izpitu zlasti od manipulantnih uradnikov ne sme zahtevati strogega znanja češčine. Od 1904. leta se bode še le od prosilcev za državne službe na Češkem in Moravskem zahtevalo znanje češčine. Da bode vlada mogla porabiti vse dosedanje uradnike, ki češki ne znajo, bode se v nemških okrajih zahtevalo pri vsakem uradu samo od jednega uradnika znanje češčine. Kakor se vidi, se je vlada močno ozirala na Nemce, a jih vendar ni zadovoljila. Vsled upora Nemcev se je razglasilo teh jezikovnih naredeb še odložilo. Vlada bode še poskusila Nemce pridobiti zanj. Kdaj pač vlada pride do tega, da izda kako podobno jezikovno naredbo za Štajersko, Koroško ali Primorsko.

(Na Hrvatskem) vladajo lepe tiskovne razmere. Vsaki dan dobimo liste, katerih polovica je prazna, ker je državni pravdnik čitanje pridržal za-se. V Avstriji nimamo posebne tiskovne svobode, a kakor delajo s Hrvati, je pa že neznosno. Ogri seveda smejo vse in njim je tudi tiskovna svoboda druga.

(Ogri) so zbrali poslance Falk, Hegedys, Lang, Matlekovič, Pulczky, Szell, Tisza in Josipoviča v kvotno deputacijo, da se bode pogajala na Dunaji, koliko bode plačevala Avstrija in koliko Ogerska. k skupnim državnim potrebam.

Ogled po širnem svetu.

(Pruski Poljaki.) V Prusiji so zadnji čas redno razpuščali shode, na katerih se je poljski govorilo. Vlada se je vedno sklicevala na to, da nima poljščine večših uradnikov, ki bi take shode nadzorovali. Državni tajnik Böttiche je pa te dni obljubil v državnem zboru, da se to ne bode godilo, temveč se bode gledalo, da se dobe poljščine večši uradniki. Poljaki so bili s to obljubo zadovoljni, če tudi dvomijo, da bi vlada svojo obljubo zares strogo držala.

(Občinske volitve v Srbiji.) Občinske volitve so v vsej Srbiji izpale za radikalce ugodno. Zopet se je pokazalo, da so radikalci jedina prava, ljudska stranka za Srbijo.

(Boji v Albaniji.) V Skadru v Albaniji nastali so bili hudi poboji mej katoličani in mohamedanci. Poslednji dolže kristjane, da so onečastili neko mošejo. Guverner je z vojniki zabranil daljše pobijanje, zlasti gorskim albanskim rodovom zaprl pot v mesto.

(Položaj v Carigradu.) Razmere v Carigradu kar neznosne postajajo. Vlada je pomnožila policijo, vse se boji, da pride do kakega klanja. Poslednje dni posebno zapirajo Armence. Vsak večer jih kaci 100 odpeljejo v ječo brez pravega povoda. Vse slutijo, da se nekaj podobnega pripravlja, kot se je bilo dogodilo lani.

(Klanje v Armeniji.) Iz Armenije prihaja poročilo o strašnem klanju kristjanov. V Tokatu

in okolici je pobijanje trajalo 36 ur. Turki so pobili nad 700 Armencev. Turška vlada je zastopnikom vevlastij obljubila, da se krivci kaznujejo. Zastopniki vevlastij so bili zadovoljni s to obljubo, dasi sami dobro vedo, da se krivci ne bodo niti iskali, nikar pa kaznovali.

(Pomirjenje Krete) počasi napreduje. Vevlasti so vzele stvar v roke, a ne pošljejo na Kreto dovolj vojakov. Vojaški veščaki trdijo, da bi za pomirjenje Krete bilo treba 80.000 vojakov. Toliko vojakov pa vevlasti niso pripravljene poslati na Kreto, ker nikdo ne ve, kdo bode stroške plačal. Nekaj vojakov poslale so vevlasti zadnji čas na Kreto. Posebno prihod angleških vojakov, je Turke hudo razkačil. Turški vojaki so hoteli začeti streljati na Angleže in so jim to le s težavo zabranili častniki. Poveljniki evropskih čet zahtevajo podkrepljenja ker z vojniki, katere imajo, ne morejo ničesa opraviti. Te dni je bilo več evropskih častnikov odšlo, da sporoče vstašem, da se Kreti dovoli samouprava. Vstaši so jim nasproti poslali nekaj mož. Turki so pa na vstaše začeli streljati in evropski častniki so se vrnili, ne da bi bili kaj opravili.

Dopisi.

(Iz Celja.) Minule so državnoborske volitve in marsikateremu padla je z njimi politična krinka raz obraza. Oglejmo si nekaterne o katerih še nismo bili do sedaj popolnoma uverjeni, v kateri kurnik bi zaprli lepo operutene „peteline“. Sedaj pa, ko jih vidimo pred saboj v vsej, ne ravno divnej nagoti, vemo pri čem smo. Osupnjeni spogledali smo se, zagledaje v vrstah nasprotnikov oštirja „Blazeln“ — kako se je preširno postavil in gledal izzivajoče na nas narodne volilce — kateri smo mu vse kar zove svojega nanosili le celjski in okoliški Slovenci. Kadar potreboval je pomoči, zatekel se je k „svojim“, kot nas je zval in radovoljno poseglo se mu je pod pazduho in potegnilo moža iz cestnega blata. Gostilniški obrt vzdržavali smo le edino mi Slovenci, ravno isti proti katerim je nastopil sedaj pot osvete mesto zahvale. Ta izdajalski čin zapomnimo si narodnjaki! Spominimo se ga, kadar bi morda kateremu švignila misel prestopiti prag njegove gostilne! Prav radi prepuščamo njegove prostore celjskim „pangermanom“, naj si napravljajo ondi koncerte in rajajo po svoji volji, mi jim ne bodemo kalili zabave. Drugi list deteljice je pobratim prvega znani „Simonischek“. Tudi njemu znosila je narodna okolica vse, da si je pozidal dom v kateremga vabi napis „Stadt Wien“. Mož je pristne „grmanske“ krvi, doma iz Stogovcev pri Podčetrtku. Spoznaš lahko pristno nemško pokoljenje bodi si po imenu, bodisi po govoru. Nemščina teče mu gladko, kakor zavorjeno kolo. Živeč pa sedaj že več let med nami, jo je malo pozabil in nedavno zaslišan kot priča moral je izpovedati le še v čistej slovenščini. V blagohoten spomin priporočamo tudi tega „mrtveca“. Tretjemu junaku tekla pa je lipova zibelka višje v Savinjski dolini v Št. Pavlu. Povspel se je sicer nad prejšnja dva in zavzema sedaj odlično mesto c. kr. uradnika, v narodnem oziru se pa ne razlikuje mnogo od obeh. Da, celo ljubša stanam prva — vsaj nastopata odločno proti, kakor on, ki je izostal od volitve. S tem tudi povedal, da nij naš! Zadržala ga je menda govorica, katera se je širila pred volitvami po mestu; „Die Spitzen der Behörden enthalten sich der Wahl.“ Povemo pa prosto, da s takim junaškim činom se ne pridobi naklonjenosti višjih, marveč le pomilovalni nasmeh lastnih svojih nemških kolegov, katerim imponuje le moški značajni ponos.

(Iz Šmarja pri Jelšah.) Gospod geometer Franc Lang nam je iz one dobe, ko je bil c. kr. evidenčni geometer, prav dobro znan, ker ne zna nič slovenski, ker se brez tolmača z ljudmi sploh ni mogel razgovoriti.

Sedaj ima privatno službo, stanuje v Celji, pa se vendar sploh sili med nas, če ne osebno, pa po svojih pisanih in tiskanih priporočilih, po svojih pomagačih ali asistentih!

Mož je hud Nemec Slovenci pa bi bili ravno dobri, da bi mu dajali zaslužek in nosili denar!

Tega pa ne bomo storili, gospod Lang!

Vi ste se obrnili do deželnega odbornika grofa Attems, pisali ste okrajnim odborom; prvi vas baje priporočajo; slovenski okrajni odbori vas ne bodo priporočali in tega tudi storiti ne morejo, ker vi našega jezika ne znate!

Geometer, pa, kateri našega jezika ne razume, ne more svojega posla med nami opravljati! Zakaj imamo ces. geometra. Od tega prepričanja nas ne bodete odvrnili, če si omislite še enkrat tako dolg naslov, kakor ga že imate! Z Bogom!

Narodno-gospodarske novice.

Nizki kredit obrtnikom.

Velika obrt vedno bolje izpodriva malo. Uzrokov za to je več. Jeden glavnih vzrokov je ta, da ima veliki tovarnar ceneje denar na razpolago, nego mali rokodelc. Veliki tovarnar dobi za primerno nizke obresti posojilo pri velikih denarnih zavodih, malemu obrtniku so pa ti zavodi zaprti.

Če velika podjetja zadenejo kake nezgode, gotovo je država hitro pripravljena jim na pomoč prihiteti. Ko je borzni krah na Dunaji bil omajal nekatera večja podjetja, je država jim prihitela na pomoč z 80 milj. gld. Podunavski in Lloydovi parniški družbi dovolile so se znatne državne podpore, sladorni tovarnarji dobivajo na leto po deset milijonov goldinarjev premije za izvoz sladkorja. Poleg tega ima veliki obrt tudi še svoje prednosti pri železniških tarifih.

Pri tleh razmerah je čisto naravno, da mala obrt z veliko tekmovati ne more.

Mali obrtniki so sicer že veliko let si skušali sami pomoči. Snovali so posojilna in hranilna društva, a žal, da so se morali prepričati, da so njih moči preslabe. Posebno je takim zavodom bilo nemogoče po nizkih obrestih dobiti hranilnih ulog. Z dragim denarjem pa malemu obrtniku ni pomagano. Večkrat ga visoko-obrestni dolgovi še le prav podkopljejo. Če obrtnik nima na razpolago denarja, se tudi pri raznih zalaganjih udeleževati ne more.

Po našem mnenju pa ima država ravno tako ali pa prav za prav še večjo dolžnost skrbeti za malega obrtnika, kakor za velikega tovarnarja. Mali obrtniki so mestni srednji stan in nikakor ne bode brez socialne nevarnosti, ako se bode dal uničiti ta stan.

Poljedelski minister je nekoč bil omenil, da bode skušal osnovati nekako kmetijsko banko, ki bode imela nalogo kmetijske zadruge preskrbljevati s potrebnim denarjem, da bodo mogle izvrševati svojo nalogo. Podobna organizacija bi bila tudi potrebna za male obrtnike. Državni poslanec dr. Menger je nekoč bil sprožil misel, naj bi poštna hranilnica podpirala male obrtnike z nizkimi posojili. Seveda naravnost bi poštna hranilnica taci posojil ne mogla dajati, ko ne pozna zanesljivosti posamičnih obrtnikov. Denar bi lahko prepustila zadruzi, ki bi potem ga razposodila zadružnikom, ali pa zadruga se vprašala za mnenje in potem prevzela poroštvo. Za zadrugo bi to bilo brez velike nevarnosti, ker odbor bi lahko dobil precej zanesljiva poročila o zanesljivosti prosilcev za posojilo.

Ker ima poštna hranilnica denar na jako nizke obresti na razpolago, bi jako lahko obrtnikom dovoljevala posojila po 3%. Novi državni poslanci naj preskrbe, da se bode dejanski izvelo, kar je dr. Menger nasvetoval. Kadar gre za obstanek malega obrtništva, jih tudi to motiti ne more, da predlog prihaja od nemško-liberalne strani.

(Rodovitnost dreves.) Navadno se misli, da drevo drugo leto ne bode dobro rodilo, ako je bilo letos polno sadja. To je pa samo, če se drevo prepusti popolnoma samemu sebi. V tem slučaju je res treba več let, da drevo zopet dobi rodilno moč. Če se pa drevesu gnoji in se pametno obrezuje, pa dobro rodi več let zaporedoma. Seveda navadno gnojenje drevesu ne pomaga. Če drevo raste v travi, in po travi pognojiš, si le travi pognojil, drevo nima ničesa od tega. Zato naj se pomladi ali jeseni zemlja krog drevesev prekoplje, in če se gnoji, gleda, da se spravi v zemljo blizu drevesnim koreninam.

(Posejanje travnikov.) Velika težava je travnik enakomerno zasejati s travnimi semeni. Zato se priporoča, da se seme razdeli v dva dela. Jeden del se poseje po dolgem po travniku, drugi pa počez.

(Globoko orji) njive s težko prstjo. S tem dosežeš mnogo večje pridelke, ker ti koristi tudi nižja plast zemlje.

(Ječmen za pivarne.) Če hočeš imeti dober ječmen za pivanje, ga moraš precej zgodaj sejati, in ko ječmen raste, se mora zemlja z okopavanjem ali branjem še zrahljati.

(Brejo kravo) nehaj molzti v sedmem ali osmem mesecu. Drugače se tele lepo ne razvije in krava lahko zbolí na vimenu.

(Krompir) prašiči radi jedo; a vendar jim ni dobro samega dajati. Če se jim daje sam krompir, potem slabo prebavljajo, če dobe druge piče. Poleg tega se prašičem, ki še rasto, omeče kosti, ako se jim daje sam krompir.

(Pajki v gozdu.) Neki nemški učenjak je dognal, da so pajki jako koristni gozdu. V svoje pajčevine polove in pomore mnogo gozdu škodljivih mrčesov. Ta nemški učenjak celo misli, da pajki v tem oziru celo več koristijo, nego ptiči.

(Kedaj največ čebel pomrje?) V mesecu marcu in aprilu! V tem času ima panj že zelo veliko mlade zaloge in primeroma še malo ali nič paše. Po zimi čebele malo medu potrebujejo, ker so na miru; toda v začetku spomladi je dela v panju dovolj, vsled tega se mora več jesti in še več se ga za požrešno zalogo potrebuje. Ako pa čebelar medu primanjkuje, začenejo gladne čebele zalogo napadati in jesti, kar se pred ulom lahko opazi. Tak gladni panj ali ne učka poletja, ali pa dá zelo pozne roje. Naj se torej ne zamudi v teh dveh mesecih čebele vsak drugi dan z medom — po eno žlico — pitati, da bodo dale zgodnje in močne roje.

Književnost.

(Nova obč. tiskovina.) „Zglasilo zastran prepisa parcel, ki so v zemljarinskem katastru vpisane za gozdovje, ali nekih njih delov, v drugo obdelavno (kulturno) vrsto“. Ta tiskovina je sedaj natisnjena in je dobiti v trgovini Dragotin Hribarja v Celji in stane 25 pol 50 kr.

Razne stvari.

(Važno odredbo) je razglasilo naučno ministerstvo; dovolilo je namreč, da se s 1. oktobrom 1897. leta vpišejo tudi ženske kot redne ali izredne slušateljice na modroslovnih fakultetah avstrijskih vseučilišč.

(Dvorni svetnik obtožen radi krive pri-sege.) Pred dunajskim porotnim sodiščem začela se je včeraj kazenska obravnava, katera je zanimiva iz več ozirov. Obtožen je dvorni svetnik v naučnem ministerstvu, 54letni dr. Karol Zeller, skladatelj več znanih operet, izmed katerih je najslavnejša „Der Vogelhändler“. Lani umrlí trgovec Ritschel je svoje znatno premoženje zapustil dru. Zellerju. Ritschlova vdova je trdila, da jej je bil pokojni mož daroval nad 20.000 gld. tistega denarja, katero je podedoval dr. Zeller in je tega tožila na izplačilo dotične svote. Zeller je tekom pravde z Ritschlovo vdovo dvakrat prisegel in ker se je izkazalo, da je bržčas po krivem prisegel, obtožilo ga je drž. pravdníštvo. Zanimiva je ta obravnava tudi zategadelj ker se vrši v odsotnosti obtoženčevi. Dr. Zeller je hudo bolan in je vsled tega zahteval, naj se obravnava v njegovi odsotnosti. Dež. sodišče se je temu ustavljalo, a ker je višje dež. sodišče to odredilo in se generalna prokuratura ni hotela pritožiti v varstvo zakona, se je dež. sodišče udalo. To je prvi slučaj v Avstriji, da se vrši porotna obravnava v obtoženčevi odsotnosti.

(Nova žrtev Os-Budavara. Dne 24. m. m. je vlak, ki vozi iz Pešte v Zemun, dovel mrliča. Jeden izmed popotnikov se je bil namreč med vožnjo ustrelil v klozetu. Pri njem so našli legitimacijo, glasečo na ime Lazar Miodragović iz Kragujevca v Srbiji, 400 gld. v gotovini in mnogo pisem. Poizvedovanje je pokazalo, da je Miodragović poslednji čas živel v Pešti, kjer je imel za časa ponesrečen razstave restavracijo v zloglasnem „Os-Budavaru“. Ta restavracija pa da mu je provzročila zelo občutne izgube in bržkone se je ustrelil, da se izmakne polomu.

(Cesar Viljem in inozemska germanska društva.) Povodom slavnosti 100letnice došlo je nemškemu cesarju mnogo čestitk od strani pangermanskih društev, obstoječih tostran črnóžoltih kolcev. Te dni je cesar Viljem v službenem listu „Reichsanzeiger“ objavil naredbo, v kateri

se med ostalimi „posebno zahvaljuje nemškímu društvu v inozemstvu, ki so v teh dneh mislila nanj v zvesti ljubezni“. Cesar obeča konečno, da hoče dovesti ves nemški rod mirnim potom do zdravega razvitja.

(Železnica Niš-Bar.) Govori se, da se skoro prične graditi železnica iz Bara (Antivari) v Črni Gori do Niša v Srbiji. Tako bodeti Črna Gora in Srbija preko Romunije zvezani z Rusijo.

(Koliko se pojé govejega mesa.) Statistiki so na podlagi množine povžitega mesa in pa števila prebivalstva v posameznih deželah izračunali, da pojé mesa jedna oseba na leto: V Avstraliji 1116 kg., v Zedinjenih državah severne Amerike 544, na Angleškem 476, na Švedskem in Norveškem 295, na Francoskem 366, v Belgiji, Nizozemski in Nemčiji po 313, v Avstriji 29, na Španjskem 222, v Rusiji 218 in v Italiji 104 kilogramov. Torej v Avstraliji jedna oseba povprečno pojé skoro 11krat toliko mesa, kakor v Italiji.

(Trdo življenje) L. 1849. je umrl na Angleškem admiral Willoughby, 89 let star. Govorili so o njem, da ima življenje bolj trdo, kakor je življenje 10 mačk. Tekom vojaškega življenja mu je prevrtalo telo 71 krogelj, trikrat so ga zadele granate in razen tega je bilo videti na njegovem telesu preko 200 brazgotin, udarcev sablje ali uboda sulice ali pušice. In vkljub vsemu je umrl v visoki starosti na svoji postelji! Bitke pri Lipskem se je bil udeležil v ruski službi pod poveljstvom generala Kutuzova. V tej bitki mu je kroglja odtrgala desno roko. Ruska vlada mu je dovolila za vse življenje mirovino kakor ruskemu polkovniku. Razen desne roke manjkalo je Willoughbyju levo oko in odtrgana mu je bila polovica spodnje čelusti.

(Mož, ki ima mnogo opravila.) Sedanji minister financij na Portugalskem, Ressano Garcia, ima razven ministerskega sedeža, ki ga je zasedel te dni, še te-le službe: On je inženir in ravnatelj stavbenega urada v prestolnici Lisboni, on je profesor hidravlike na vojni šoli; on je profesor matematike na industrijalnem zavodu; on je sindak portugalskih železniških društev; on je sindak društev za vstvarjanje plina in elektrike in slednjič je ravnatelj oddelka strojev za vodo in za izdelovanje tabaka! Mož ima torej poleg ministerskega portfelja nič manj nego šest najmastnijih služeb vsega kraljestva. Ni torej čuda, ako mu ne preostaje baš mnogo časa za opravljanje „ministerskih poslov“.

(Grška Amazonka.) V macedonski četi grških prostovoljcev, ki šteje 800 oboroženih mož, je tudi 35letna Vazilja Haitopulo. Ta junaška ženska je sodelovala že l. 1886. v vstaških bojih v Macedoniji ter je bila takrat obsojena na smrt. Toda na čuden način je še pravočasno pobegnila. Ljudstvo jo odslej slavi kakor novo devico orleansko.

(Ptičja vojna) Na nekem travniku pri Hanovru se je veselilo mnogo piščet na paši. Kar je planil jastreb in odnesel jedno pišče. Toda jastreb je bil napravil račun brez vran, katerim ni ugajalo to nasilstvo. Planile so na jastreba ter se zaganjale sè svojimi ostrimi kljuni tako dolgo vanj, dokler ni izpustil piščeta in pobegnil. Vrane, bržkone osvedočene, da so storile dobro delo, so zatem zadovoljne posedle po bližnjiv drevesih.

Poslanec Iro vprašal je ministra, zakaj je mobiliziral jeden batalijon 87. pešpolka za Kreto in s tem poklical v vojaštvo može, ki so potrebni posebno sešaj za delo na kmetih in zakaj ni raje odposlal 3 batalijone brez mobilizacije na Kreto. Nam se vidi ta interpelacija jako umestna, le čudimo se, kje so naši slovenski poslanci, ker so odposlani sinovi vendar Slovenci in slovenskega polka.

Koledar.

Petek (2.) Frančišek Pavlanski, sv. Kri Gosp. — Sobota (3.) Abundij, škof. — Nedelja (4.) 5. postna (tiha). Izidor, škof. — Ponedelj. (5.) Vincencij Ferer, spozn. — Torek (6.) Sikst, p. m. — Sreda (7.) Herman, spozn. — Četrtek (8.) Albert, škof. — Mlad dne 2. ob 5. uri 22 minut zjutraj.

Sejmi.

Dne 3. aprila na Starih sv. gorah, v Slov. Gradcu in Sevnici. Dne 5. aprila v Ločah, Murenbergu, pri Sv. Križu na Murskem polju, v Rušah, Arnotcah in Mariboru (tudi za konje). Dne 6. aprila v Radgoni in Celju. Dne 7. aprila v Lučanah in na Ptuj. — Dne 8. aprila v Artičah. Dne 9. aprila v Ivniku, Arnožu, Stradnu, Ormožu, Slov. Bistrici in Braslovčah.

Loterijske številke.

Trst 27. marca 1897: 59, 23, 75, 55, 58
Linc „ „ „ 60, 58, 67, 4, 41

Dva mašinista

skušena in zanesljiva dobta takoj stalno, dobro službo. Ponudbe vodstvu „Portland-Roman cement fabrike“ na Zidanemmostu (Steinbrück), Štajersko. (70) 2—1

Zahvala.

Pogorelo je dne 1. sušca 1897 poslopje zavarovano je bilo pri zavarovalnici

„Avstrijski Phönix“

Generalni zastop te zavarovalnice v Gradci, cenil je to škodo takoj ter mi je, ne da bi se kaj odtegnilo, popolnoma zavarovalno svoto izplačal, vsled česar mi je prijetna dolžnost, da se mu na tem mestu javno najljubše zahvaljujem in da to zaupanja vredno zavarovalnico vsakemu najtopleje priporočam.

Levec, dne 8. sušca 1897. (72)

Martin Flies, Barba Flies,
posestnik.

Ant. Koren, F. E. Fridrich,
župan, kot priča. občinski svetovalec, kot priča.

Zahvala.

Vsem, ki so mojega nepozabnega brata, gospoda (77)

Franc Krašovic-a

spreмили k večnemu počitku ali se ga kakor koli spominjali, posebno pa še „Slov. pevskemu društvu“ za milo petje, izrekam najtoplejo zahvalo.

Na Dunaji, 30. marca 1897.

Julijana Gruber roj. Krašovic.

Flosarjem

ki vozijo po Savinji, uljudno naznanjam, da je stara gostilna

pri Potočinu

pri Sv. Petru pri Zidanem mostu zopet otvorjena. Postreza se tu z dobrimi jedili in pristnim vinom, vino, domača kaplja, prodajam tudi na debelo. Postrežba točna, cene nizke. Za obilni obisk se priporoča

Fran Petrič

(73) 3—1

oštir.

Za svojo odvetniško pisarno iščem

solicitatorja,

ki je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen in v solicitorskem poslu dobro izvežban. Plača po dogovoru.

Dr. Val. Krisper

(75) 3—1

v Ljubljani.

Služba občinskega tajnika

v Loki pri Zidanem mostu

se odda s 1. junijem t. l. z letno plačo 400 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje naj se vložijo do 1. maja t. l. Prosilec mora biti slovenskega in nemškega uradovanja popolnoma zmožen, poštenega značaja in treznega obnašanja.

Tudi se odda služba občinskega sluga

z letno plačo 204 gld., prostim stanovanjem in uradno obleko. Prošnje naj se vložijo do 1. maja t. l. Prosilec mora biti zdrav, krepak, pošten in trezen.

Občinsko predstojništvo Loka pri Zidanem mostu

(71) 2—1

25. sušca 1897.

Župan:

Anton Kajtna m. p.

Dobra vzgojiteljica (Bonne)

z večletnimi spričevali, slovenskega, nemškega, laškega in hrvatskega jezika zmožna želi mesta ali v Celji ali pa na deželi. Pismene ponudbe pod J. M. na upravníštvo „Domovine.“ (78)

Vabilo.

Posojilnica v Trbovljah ima dne 8. aprila 1897. predpoldan ob 10. uri svoj občni zbor s sledečim vspešdom:

1.) Poročilo načelstva o letnim računu in poraba čistega dobička.
2.) Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
3.) Razni predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, tedaj se vrši ob 11. uri predpoldan tisti dan in po istem dnevnem redu drugi občni zbor.

K obilni udeležbi vabi uljudno svoje člane.

(74.)

načelstvo.

VABILO

k

občnemu zboru

„Posojilnice v Brežicah“
dne 11. aprila 1897

ob 4. uri popoldne v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

(76) 2—1

1. Spremembe pravil §§ 6 in 18 glede opravičnih deležev in števila udov načelstva.
2. Poročilo in potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Izvolitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Privoljenje remuneracije načelstvu,
6. Razni nasveti.

Služba mežnarja in organista

pri Sv. Lenartu nad Laškim je do 11. aprila t. l. razpisana.

Cerkveno predstojništvo Sv. Lenart 23. sušca 1897.

Vidovič
župnik.

(66) 2-2

Kočijaža

zanesljivega in poštenega, ki se more skazati, da razume pri konjih in je že kje daljša služil, sprejme takoj

Peter Majdič
v Celji

(60) 2-2

Narodni kolesarji pozor!

Ivan Rebek

ključarki mojster v Celji

Poljska ulica št. 14

ima v zalogi bicikle vseh zistemov ter jih prodaja po najsolidnejših cenah in ugodnimi pogoji.

(59) 10-2

Narodni kolesarji pozor!

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem z njim postreči v zvezi izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s specerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi izdelki, kakor tudi s specerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti št. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-40

„Pri dobrem pastirju“!

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne v lastni hiši.

Vrtne ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato itd., tudi brez potrebe vunjemanja, ne ovira žvečenje, ne govorenje, garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin po volji v plinovi veselni narkosi, pa odstrani zobne bolečine tudi brez izdiranja.

(5) 12-4

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino

po 23 in 28 gld. hektoliter.

(257)

Proda se velik mesarski pes (Kastor)

po ugodni ceni.

(67) 2-2

Več pove upravništvo „Domovine“.

Štev. 77

Razglas

Za oddajo poprave obrežja Mislinje cenjene na 4900 gl. v Km. 6^{7/10} okrajne ceste I. reda Celje Slovenjgradec blizu Fuchsa v Pamečah vršila se bode manjševalna dražba v torek dne 30. marca 1897 ob 10 uri dopoldne v pisarni okrajnega odbora (hranilnična hiša) v Slovenjemgradu.

Vabijo se torej k tej manjševalni dražbi podjetniki s pristavkom, da ima vsak vdeležnik pred dražbo v roke komisije vložiti vadij v visokosti 10% od izklicne cene, vendar lahko komisija od te kavcije oprosti posameznike.

Za ta dela sprejemajo se tudi pismene ponudbe, katerim naj se priloži vadij 10% izklicne cene ali v gotovini ali v državnih papirjih, ali v hranilničnih knjižicah. Te ponudbe kolekujejo naj se s kolekom 50 kr. in pošljejo zapечатene okrajnemu odboru najkasneje do 29. marca 1897.

Natančni načrti in proračuni razgrnjeni so pri okrajnem odboru na vpogled.

Okrajni odbor v Slovenjemgradu, 10. marca 1897.

Načelnik:

Rogina s. r.

(58) 2-2

Bolj po ceni

kakor pri meni

si ne more nikdo omisliti obleke

bodisi iz sukna ali iz štruksa. Lepše delo, kakor pri meni, dobiti tudi ni drugod in boljše delo, kakor pri meni, na deželi ni iskati. Za izbrati je toliko možno, da lahko vsakemu postrežem po želji. Kdor ne verjame, pozovem, da se prepriča in me obišče.

Z velespoštovanjem

Anton Cerovšek

(62) 6-2

krojač v Zaderzah, Šmarje pri Jelšah.

Pristno žganje

domačih pridelkov

razpošilja po 4 litre franko na vsako avstrijsko pošto, in sicer:

Brinjevec za gld 5—
Konjak za „ 8-40
Rum za „ 3-80

Franc Goričar

v Letušu

(52) 4-2

pošta Rečičkavas na Paki.

Trgovski pomočnik

in učenec

se sprejmeta takoj v trgovini z mešanim blagom. Več pove **Anton Plaskan** trgovec v Braslovčah, Štajersko.

(63) 2-2

Kovačnica

se da v najem

blizu šentjurskega trga ob okrajni cesti z vsem k temu obrtu spadajočim orodjem. Več pove lastnik

Franc Stante

(55) 3-3

v Dolah p. St. Jurji ob j. železnici.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Knjigoveznica

Dragotina Hribarja

v Celji

naznanja vsem onim, ki so dali kake molitvenike ali druge knjige do 1. prosinca 1897 l. vezati, da se za iste v kratkem oglašijo, drugače se bodo brez izjeme vse prodale.

Naznanilo in priporočilo.

Odbor čitalnice v Celji uljudno naznanja slav. občinstvu, da je gostilna v „Narodnem domu“ v Celji preskrbljena z najboljšimi domačimi vini in da se toči tudi najboljše pivo: kuhinja pa skrbi za vedno sveža in najokusnejša jedila.

(61) 5-2

Gostilna je odprta vsakomur in prosimo narodnjake po deželi, da blagovole podučiti ljudstvo.

Deloljubne osebe — povsod — katere

trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“ Gradec, poste restante.

(38) 16-6

Žepno stiskalnico za monograme

„Monopresse“, patentirano v vseh državah, komad po 25 kr., s pošto 30 kr., priporoča

trgovina Dragotina Hribarja

v Celji

Navod rabi: Papir, na katerega nameravaš vtisniti monogram, vloži med obe plošči stiskalnice ter drgni s kakim gladkim trdim predmetom, kakor n. pr. z noževim rogom itd.

Za zaznamovanje perila, položi se na isto kos višnjevega odtiskalnega papirja (Pauspapier) ter se odtisne z drgnjenjem, kakor že omenjeno.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to je oblastveno registrirano varstveno znamko.

Jedi o pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne boleti itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. V ak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zeleno tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštenu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

(12) 20-3

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, I., Giselstrasse 1,
v družbeni hiši.

Filijala za Ogersko:

Budimpešta, Franca-Jošefa
trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1895 k. 147,562.080—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1895 . . . 27,120.589—
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) . . . 321,644.530—
Med letom 1895 je bilo od družbe izdanih 8761 polic v znesku . . . 82,267.300—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 3 pri **GUIDONU ZESCHKO**-tu.

(236) 12—